

**Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ
ὁ Σεβασμιώτατος
Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ
καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας
Χρυσόστομος**

ΤΗΝ Τρίτη τὸ ἀπόγευμα, 22.9/
5.10.2010, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στὸ

Νοσοκομεῖο τῆς Καλαμάτας ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος σὲ ἡλικία 81 τῶν, ὁ ὁποῖος τὰ τελευταῖα ἔτη παρέμενε στὴν Ἑλλάδα λόγῳ γῆρατος καὶ ἀσθενειῶν.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του τελέσθηκε τὸ μεσημέρι τῆς ἐπομένης, Τετάρτη, 23.9/6.10.2010, στὸν νεόδμητο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Γιάτρισσας στὸ Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας. Ἔλαβαν μέρος κατ' Αὐτὴν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος Ἀγιοκυπριανίτης, οἱ Αἰδεσιμ. π. Ἀπόστολος Καγιόγλου, π. Γεώργιος Γιάν καὶ π. Χαρίτων Μράζεκ καὶ ὁ

Ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτης. Στὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, οἱ δύο Ἐπίσκοποι ἀνεφέρθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησιάσματος σὲ λογύδριά τους στὸν ἐκλιπόντα Ἱεράρχη, μὲ ἰδιαίτερη ἔμφασι στὶς κρυφές του ἀρετὲς καὶ τὴν καλὴ προετοιμασία του, ὥστε νὰ ἔχη «τέλη χριστιανὰ» καὶ εἰρηνικά.

Ἡ σορὸς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιερέως μετεφέρθη ἐν συνεχείᾳ στὸ Ἱερὸ Ἑουχαστήριό του τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου στὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας, ὅπου καὶ ἐναπετέθη σὲ τάφο τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος εἶχε προετοιμάσει ἐντὸς τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

• Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σύνδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, κατὰ κόσμον Νικόλαος Ἀλεμάγκος, ἐγεννήθη τὸ 1929 στὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας. Ἐγινε Μοναχὸς στὴν ἡλικία τῶν 14 μόλις ἐτῶν στὴν Σκήτη Παναγουλάκη στὴν Καλαμάτα. Μετέβη μετ' ὀλίγον στὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου ἀσκήτευσε σὲ Καλύβη στὴν Ἐρημον ἄνωθεν τῆς Σκήτης τῆς Ἁγίας Ἄννης ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ὑπὸ τὴν ὑπακοὴν Γέροντος. Ἐκεῖ, ἔμαθε καὶ τὴν ἀγιογραφία. Κατόπιν, ἐνεγράφη στὴν Ἀθωνιάδα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ στὶς Καρυὲς τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῶν σπουδῶν του ἐθεωρεῖτο Ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου.

Τὰ γεγονότα τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὄρους τοῦ ἔτους 1963 τὸν ἔφεραν σὲ γνωριμία μὲ τὸν πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόρα, μὲ πρόσκλησι τοῦ ὁποῖου μετέβη στὴν Πόλι γιὰ νὰ σπουδάσῃ στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης. Ὅμως, λόγῳ μὴ ἐγγραφῆς του στὴν Σχολὴ ἀπὸ παρακάλυσι τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, διότι προήρχετο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπανέλθῃ στὴν Ἑλλάδα καὶ κατόπιν ἐξετάσεων εἰσηλθε στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς ὁποίας κατέστη πτυχιούχος τὸ 1969 μὲ βαθμὸ «Λίαν Καλῶς».

Ἐνωρίτερα, τὸ 1967, εἶχε χειροτονηθῆ πρεβύτερος καὶ μετὰ τὴν ἀποφοίτησί του μετέβη στὴν Αὐστραλία γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὸν τότε ἔλληνα ἀρχιεπίσκοπο Ἰεζεκιήλ.

Ἡ δημόσια ἐπίσημη συμπροσευχή τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰεζεκιήλ μὲ τὸν Πάπα τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1970, παρὰ τὶς περὶ τοῦ ἀντιθέτου διαβεβαιώσεις του ἔναντι τοῦ τότε ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Ἀλεμάγκου, τὸν ὠδήγησε στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Κανονικοῦ νόμου τῆς Ἀποτειχίσεως διὰ λόγους Πίστεως, κατόπιν δημοσίας Ὁμολογίας.

Τότε, ἐκλήθη ἀπὸ τὶς Κοινότητες τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, οἱ ὁποῖες εἶχαν διαχωρισθῆ ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ ἐνωρίτερα, ὅπου καὶ ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1971 ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα Σπυρίδωνα Ἐρμογένους τῆς «Αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Αὐστραλίας» καὶ τὸν ἐπίσκοπο Δημήτριο τῶν «Ἐλευθέρων Σέρβων», τῆ συμψήφω γνώμη τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν Λευκορώσων Σεργίου. Ἐκτοτε, ἐργάσθηκε ὡς ἰδρυτὴς Ναῶν καὶ σχολείων καὶ ὡς διδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν θρησκευτικῶν στὰ παιδιὰ τῶν ἐλλήνων ὁμογενῶν.

Ἡ συνειδητοποίησις ὅμως ἀπὸ μέρους του, μετὰ πάροδοις ὀλίγων ἐτῶν, τῆς μὴ ὑγιοῦς, ἀλλὰ καὶ ἀντικανονικῆς καταστάσεως καὶ θέσεως τῆς «Αὐτοκεφάλου», τὸν ὠδήγησε σὲ ἀπομάκρυναι ἐξ αὐτῆς καὶ σὲ ἐκκλησιαστικὴ ἀπομόνωσι. Ἐκτοτε, συνέχισε νὰ ὑπηρετῆ πνευματικῶς καὶ ἐπιμορφωτικῶς τὸ ποίμνιο τῶν πνευματικῶν του τέκνων, μὲ ἔδρα τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων στὸ Σίδνεϋ.

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1993 ἀπετάνθη στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας τῶν Ἐνισταμένων γιὰ ὑπαγωγὴ, καὶ ἡ αἴτησίς του ἔγινε δεκτὴ. Ἐξωνομάσθηκε Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Σίδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας, ὠρίσθηκε Συνοδικὸς Ἐξαρχος στὴν Αὐστραλία καὶ ἡ ἐπίσημη ἐνθρόνισίς του ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἔγινε στὸ Σίδνεϋ τὸν Ἰούνιο/Ἰούλιο τοῦ 1994.

Ὁ Σεβασμ. Σίδνεϋ κ. Χρυσόστομος διακρινόταν γιὰ τὴν εὐγλωττία του καὶ τὴν ἐπιτυχημένη ἐπίδοσί του στὸ θεῖο κήρυγμα, γιὰ τὴν μετριοπάθεια, μελιχλιότητα καὶ εὐγένειά του, γιὰ τὸ φιλακόλουθον καὶ τὴν ἀγάπη του στὴν Ἐκκλησία. Ἐτρεφε βαθειὰ ἐκτίμησι καὶ εἰλικρινῆ σεβασμὸ στὸ πρόσωπο τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ.

Κυπριανού, ὡς καὶ μεγάλη ἀγάπη σὴν Ἀγιοκυπριαντικὴ Ἀδελφότητα. Ἀνήγειρε Ναοὺς καὶ Μονῆς σὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τὸ Μετόχιο τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου σὲ πατρικὸ τοῦ κτῆμα σὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας, ὅπου καὶ διέμενε μετὰ τὴν ἐπιδείνωσι τῆς ὑγείας τοῦ ἕως τῆς κοιμήσεώς του, καὶ ὅπου καὶ ἐτάφη. Ἐπίσης, μὲ ἰδική του πρωτοβουλία ξεκίνησε ἡ ἀνέγερσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Γιάτρισσας σὸ Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας.

Τοῦ μακαριστοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιερέως εἶη ἡ μνήμη ἀγήρως καὶ αἰωνία!

